PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2008. gada 29. janvārī [*]

Lieta T-206/07

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, Fošana [*Foshan*] (Ķīna), ko pārstāv Ž. F. Bellī [*J.-F. Bellis*], advokāts, un Dž. Vallera [*G. Vallera*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv Dž. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam sākotnēji palīdzēja B. O'Konors [*B. O'Connor*], *solicitor*, un F. Vergano [*P. Vergano*], advokāts, pēc tam B. O'Konors un Ī. Makgoverns [*E. McGovern*], *barrister*,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv H. van Vlīts [*H. van Vliet*] un K. Talabēra-Rica [*K. Talabér-Ricz*], pārstāvji,

[*] Tiesvedības valoda — franču.

kā arī

Vale Mill (Rochdale) Ltd, Ročdeila [*Rochdale*] (Apvienotā Karaliste),

Pirola SpA, Mapello [*Mapello*] (Itālija),

un

Colombo New Scal SpA, Rovanjāte [*Rovagnate*] (Itālija),

ko pārstāv G. Berišs [*G. Berrisch*] un Dž. Volfs [*G. Wolf*], advokāti,

un

Itālijas Republika, ko pārstāv I. Bragulja [*I. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz V. Ferante [*W. Ferrante*], *avvocato dello Stato*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Padomes 2007. gada 23. aprīļa Regulu (EK) Nr. 452/2007 par galīgā antidempinga maksājuma uzlikšanu Ķīnas Tautas Republikas un Ukrainas izcelsmes gludinātmo dēļu importam un tam noteiktā pagaidu maksājuma galīgo iekasēšanu (OV L 109, 12. lpp.) tiktāl, ciktāl šajā regulā ir noteikts antidempinga maksājums prasītājas ražotajiem gludinātmajiem dēļiem.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja amata izpildītājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] (referents) un V. Vadapals [*V. Vadapalas*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore**,**

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 13. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā izdarīti grozījumi (turpmāk tekstā — "Pamatregula"), 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā ir noteikts, ka pieprasījumā par to, lai tiktu attiecināts režīms, kas ir piemērojams uzņēmumiem, kuri darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājam ir "viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaite, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un ko izmanto visiem nolūkiem".

2 Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā ir noteikts:

"To, vai ražotājs atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku."

3 Turklāt Pamatregulas 20. panta 4. un 5. punktā ir paredzēts:

"4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai sniedz rakstveidā. [..] Galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu, iesniegšanas. [..] Informācijas atklāšana neierobežo turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz kādu atšķirīgu faktu vai apsvērumu, tie ir jādara zināmi pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katrai atsevišķajai lietai, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, ņemot vērā lietas steidzamību."

Strīda priekšvēsture

4 *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd* (turpmāk tekstā — "prasītāja") ir Fošanā (Ķīna) dibināta sabiedrība, kura ražo gludināmos dēļus un cita starpā tos eksportē uz Eiropas Savienību.

5 2006. gada 4. februārī Komisija publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras uzsākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas un Ukrainas izcelsmes gludināmo dēļu importu (OV 2006, C 29, 2. lpp.).

6 2006. gada 23. februārī prasītāja iesniedza pieprasījumu saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu par to, lai to atzītu par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā. 2006. gada 3. aprīlī prasītāja nosūtīja Komisijai savas atbildes antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapā.

7 Komisija laikā no 2006. gada 20. līdz 23. jūnijam prasītājas juridiskajā adresē un 2006. gada 26. jūnijā kādas ar prasītāju saistītas sabiedrības, kas dibināta Honkongā, juridiskajā adresē veica pārbaudes par to, vai prasītāja var tikt uzskatīta par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā, un par attiecīgo preču normālo vērtību Ķīnas tirgū.

8 2006. gada 11. augusta vēstulē Komisija informēja prasītāju par to, ka tā uzskata, ka prasītāja neizpilda Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzēto kritēriju un ka līdz ar to tā nevar tikt atzīta par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā. Komisija uzskatīja, ka prasītājas grāmatvedības uzskaite, kā arī revīzijas ziņojumi neizpildīja starptautiskos grāmatvedības standartus (*International Accounting Standards*, turpmāk tekstā — "*IAS* standarti").

9 Prasītāja savu atbildi iesniedza 2006. gada 1. septembrī. Ar 2006. gada 15. septembra vēstuli Komisija atbildēja uz prasītājas sniegtajiem apsvērumiem un informēja par savu lēmumu neatzīt to par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā.

10 2006. gada 30. oktobrī Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 1620/2006, ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Ukrainas izcelsmes gludināmo dēļu importam (OV L 300, 13. lpp.; turpmāk tekstā — "Pagaidu regula"). Šajā regulā tika apstiprināts, ka prasītājas pieprasījums atzīt to par uzņēmumu, kas darbojas tirgus apstākļos, ir noraidīts, un tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums 18,1 % apmērā par tās ražoto gludināmo dēļu importu.

11 2006. gada 1. decembrī prasītāja iesniedza savus komentārus par Pagaidu regulu. 2007. gada 18. janvārī tā iesniedza papildu komentārus attiecībā tikai uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanu.

12 2007. gada 19. janvārī prasītāja sniedza komentārus mutvārdos sēdē, kas notika Komisijas atrašanās vietā. Vēlāk tā nosūtīja Komisijai oficiālo statistiku par Ķīnas veikto metalurģijas produktu importu par katru mēnesi 2004. un 2005. gadā.

13 Ar 2007. gada 20. februāra vēstuli Komisija nosūtīja prasītājai dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju, kā arī dokumentu ar īpašu informāciju. Pirmajā minētajā dokumentā Komisija minēja savu nodomu atzīt prasītāju par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā. Komisija, pirmkārt, uzskatīja, ka trūkumi uzņēmuma grāmatvedībā, kuri tika atklāti veikto pagaidu pasākumu laikā, īpaši neietekmēja finanšu sekas, kuras tika atkārtoti pārrakstītas uzskaitē, un, otrkārt, ka uzskaites nepilnīgums, pirmkārt, neradīja nekādas problēmas attiecībā uz informāciju par pārdošanu eksportam, jo Komisija jau bija apstiprinājusi šo informāciju, kad tā varēja pārbaudīt to ticamību, un, otrkārt, nebija noteicošs attiecībā uz pārdošanām valsts iekšienē, jo šīs pārdošanas nebija pietiekami svarīgas, lai tās tiktu pārstāvētas. Komisija līdz ar to norādīja,

ka šādos apstākļos normālā vērtība ir jānosaka, pamatojoties uz ražošanas izmaksām, un ka tās noteikšanai būtiskas ir tērauda izmaksas. Šajā sakarā Komisija uzskatīja, ka Ķīnas oficiālie statistikas dati attiecībā uz tērauda importu, kas veikts administratīvās procedūras laikā, apstiprināja uzņēmuma grāmatvedības datu ticamību jautājumā par tērauda izmaksām un tādējādi ļāva aprēķināt normālo vērtību, pamatojoties uz salikto vērtību Ķīnā.

14 2007. gada 2. marta vēstulē sūdzības iesniedzēji, pēc kuru sūdzībām uzsāka antidempinga procedūru, nosūtīja savus komentārus par 2007. gada 20. februāra dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju. Tie, pirmkārt, norādīja, ka prasītāja nebija izpildījusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzēto kritēriju un, otrkārt, ka ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējo teikumu netika pieļauts, ka iestādes maina uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanu procedūras laikā.

15 2007. gada 6. martā Konsultatīvā komiteja, kas tika izveidota saskaņā ar Pamatregulas 15. pantu (turpmāk tekstā — "Konsultatīvā komiteja"), izvērtēja darba dokumentu, kuru tai 2007. gada 20. februārī nosūtīja Komisija. Vairāki Konsultatīvās komitejas locekļi apstrīdēja to, ka prasītāja tika atzīta par uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikā.

16 Ar 2007. gada 23. marta faksu Komisija nosūtīja prasītājai pārskatītu dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītu dokumentu ar īpašu informāciju, kuros tā norādīja, ka tā atsaucās uz saviem 2007. gada 20. februāra komentāriem attiecībā uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķīrumu prasītājai. Komisija cita starpā uzskatīja, ka prasītājas rīcība — ienākumu un izdevumu līdzsvarošana un pārdošanas darījumu iereģistrēšana savos grāmatvedības dokumentos kopsavilkuma veidā, — kas ir pretēji uzkrāšanas principam, pārkāpj *IAS* standartus, kas nav saderīgi ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

17 Tāpat 2007. gada 23. martā Komisija apspriešanās nolūkā nosūtīja Konsultatīvās komitejas locekļiem pārskatīto galīgo darba dokumentu. Konsultatīvā komiteja šo dokumentu apstiprināja 2007. gada 27. martā, kad tika pabeigts rakstveida process.

18 2007. gada 29. marts bija prasītājai noteiktais termiņš komentāru iesniegšanai par pārskatīto dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatīto dokumentu ar īpašu informāciju. Ar 2007. gada 29. marta vēstuli Komisija pēc prasītājas lūguma pagarināja šo termiņu līdz 2007. gada 2. aprīlim un informēja prasītāju, ka Komisija tai ir iedevusi pieeju lietas materiālu nekonfidenciālajai versijai, sākot no 2007. gada 27. marta, tomēr precizējot, ka iepriekšējo divu nedēļu laikā lietas materiāliem nav pievienota nekāda jauna informācija.

19 2007. gada 29. martā Komisija pārsūtīja Padomei galīgo pasākumu veikšanas priekšlikumu, kas tika pamatots ar pārskatīto dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju. Pamatojuma izklāstā, kas bija minēts pirms šī priekšlikuma, bija norādīts, ka apspriešanās ar dalībvalstīm notika Konsultatīvajā komitejā 2007. gada 6. marta sanāksmes laikā.

20 2007. gada 2. aprīlī prasītāja iesniedza savus komentārus par 2007. gada 23. martā nosūtītajiem dokumentiem, kuros bija iekļauts Komisijas pārskatītais vērtējums. Šajos komentāros prasītāja apstrīdēja Komisijas secinājumu, ka tā nebija izpildījusi vajadzīgos nosacījumus, lai tai piešķirtu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, un lūdza Komisijai nepieņemt sūdzības iesniedzēju argumentu, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts aizliedz Komisijai atsaukties uz savu sākotnējo lēmumu nepiešķirt šo statusu.

21 Ar 2007. gada 4. aprīļa vēstuli Komisija atbildēja, apstiprinot savus secinājumus attiecībā uz to, ka nav izpildīti vajadzīgie nosacījumi, lai piešķirtu uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu. Turklāt tā norādīja, ka judikatūra jautājumā par tādu pieprasījumu izvērtējumu, ar kuriem lūdz piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, neļauj vēlreiz izvērtēt vecus faktus.

22 2007. gada 5. aprīļa vēstulē prasītāja lūdza Komisijai ieteikt Padomei veikt galīgos pasākumus, kuri pamatojas uz 2007. gada 20. februāra dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju, jo, kā uzskata prasītāja, secinājums jautājumā par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu bija pamatots ar juridisku kļūdu.

23 2007. gada 23. aprīlī Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 452/2007 par galīgā antidempinga maksājuma uzlikšanu Ķīnas Tautas Republikas un Ukrainas izcelsmes gludināmo dēļu importam un tam noteiktā pagaidu maksājuma galīgo iekasēšanu (OV L 109, 12. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula"). Apstrīdētajā regulā attiecībā uz prasītājas ražoto gludināmo dēļu importu tika noteikts galīgais antidempinga maksājums 18,1 % apmērā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

24 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 12. jūnijā, prasītāja cēla šo prasību.

25 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a panta 1. punktu.

26 2007. gada 10. jūlijā Pirmās instances tiesas otrā palāta pēc Padomes apsvērumu saņemšanas nolēma izskatīt lietu paātrinātā procesā.

27 Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros prasītāja un Padome tika uzaicinātas piedalīties neformālā sanāksmē ar tiesnesi referentu 2007. gada 19. jūlijā, lai izvērtētu paātrinātā procesa norises kārtību.

28 Ar dokumentiem, kas kancelejā iesniegti attiecīgi 2007. gada 28. augustā, 5. un 6. septembrī, vispirms sabiedrības *Vale Mill (Rochdale) Ltd*, *Pirola SpA* un *Colombo New Scal SpA* (turpmāk tekstā — "sabiedrības, kas iestājušās lietā"), pēc tam — Itālijas Republika lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

29 Tā kā tika mainīts Pirmās instances tiesas palātu sastāvs, tiesnesis referents tika norīkots darboties sestajā palātā kā tās priekšsēdētājs un līdz ar to šī lieta tika nodota šai palātai.

30 Ar trīs 2007. gada 3. oktobra rīkojumiem Pirmās instances tiesas sestās palātas priekšsēdētājs apmierināja pieteikumus par iestāšanos lietā. Turklāt Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros personas, kas iestājušās lietā, tika uzaicinātas iesniegt savus iestāšanās rakstus, ko tās izdarīja noteiktajā termiņā.

31 Ar 2007. gada 6. decembra lēmumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs M. Jēgers tika norīkots par palātas priekšsēdētāja amata izpildītāju saskaņā ar Reglamenta 8. panta trešo daļu un 32. panta 3. punktu, aizvietojot tiesnesi T. Čipevu [*T. Tchipev*], kas nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā.

32 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu, jo tajā ir noteikts antidempinga maksājums par tās ražoto gludināmo dēļu importu;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Padomes, kuru atbalsta Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 Itālijas Republika prasa Pirmās instances tiesai prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

35 Prasītāja izvirza divus pamatus — attiecīgi par pieļauto juridisko kļūdu, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, un par tiesību uz aizstāvību un šīs regulas 20. panta 5. punkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz pieļauto juridisko kļūdu, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu

Lietas dalībnieku argumenti

36 Prasītāja apgalvo, ka vienīgais sniegtais izskaidrojums, lai pamatotu pēkšņo Komisijas nostājas maiņu jautājumā par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu, ir ietverts 2007. gada 4. aprīļa vēstulē, kurā Komisija apstiprināja, ka judikatūra jautājumā par pieteikumu piešķirt šādu statusu izvērtēšanu neļauj vēlreiz izvērtēt vecus faktus. Prasītāja norāda, ka Komisija nav izskaidrojusi, kāpēc dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju izklāstītie secinājumi nav pamatoti, un tas liek domāt, ka Padomei nosūtītais priekšlikums par galīgo pasākumu veikšanu nekādi nebija pamatots, tādējādi pārkāpjot EKL 253. pantu.

37 Prasītāja atgādina, ka jautājums par to, vai iestādes var mainīt uzņēmuma statusa noteikšanu saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, tika izvērtēts Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. novembra spriedumā lietā T-138/02 *Nanjing Metalink*/Padome (Krājums, II-4347. lpp.). Tā piebilst, ka šajā spriedumā Pirmās instances tiesa nolēma, ka Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējā teikuma mērķis ir saglabāt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanas objektivitāti un izvairīties no tā, ka šis jautājums tiek izvērtēts atkarībā no tās ietekmes uz dempinga starpības aprēķinu. Tāpat šajā spriedumā esot noteikts, ka šis noteikums nepieļāva, ka iestādes vēlreiz izvērtē faktus, kuri bija to rīcībā jau tad, kad sākotnēji tika noteikts uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss. Tomēr Pirmās instances tiesa esot uzskatījusi, ka iestādes varēja atņemt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, ja izrādījās, ka pēc izmaiņām faktiskajā situācijā vai jaunu faktu izvērtēšanas attiecīgais uzņēmums neizpildīja kritērijus, lai tas varētu izmantot šo statusu.

38 Prasītāja uzskata, ka noteikums, saskaņā ar kuru Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējais teikums nepieļauj, ka iestādes vēlreiz izvērtē faktus, kuri bija to rīcībā jau tad, kad sākotnēji tika noteikts uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss, prasa, lai pirms normālās vērtības noteikšanas tiktu pieņemts sākotnējais lēmums par šo statusu. Pēc prasītājas domām, šim noteikumam citādāk nebūtu jēgas. Šajā lietā Komisija vienlaikus, pirmkārt, esot izvērtējusi, vai prasītājai varēja tikt piešķirts uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss, un, otrkārt, esot noteikusi normālo vērtību.

39 Šādos apstākļos prasītāja uzskata, ka nebija nekādu iemeslu atšķirīgi izskatīt jautājumu par prasītājas statusu saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu un citus dempinga starpības pagaidu noteikšanas aspektus, kuri varēja tikt pārbaudīti izmeklēšanas laikā. Komisijas sniegtā šī noteikuma interpretācija tāpat esot pretēja labas pārvaldības principam, jo šāda interpretācija uzliek Padomei un Komisijai pienākumu noteikt galīgos maksājumus, pamatojoties uz kļūdainu pamatu. Ja Komisija būtu secinājusi, ka prasītājas statusa sākotnējā noteikšana nebija pamatota 2007. gada 20. februāra dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju ietverto iemeslu dēļ, tai ne tikai būtu tiesības, bet arī pienākums koriģēt šī statusa noteikšanu.

40 Līdz ar to priekšlikums par galīgo pasākumu veikšanu esot pamatots ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Šis pārkāpums par prettiesisku padarot arī apstrīdēto regulu.

41 Padome un personas, kurām atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam, apstrīd šī pamata pamatotību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

42 Pirmkārt, jāpārbauda, vai Komisija atsaucās uz savu priekšlikumu, kas ietverts 2007. gada 20. februāra galīgajā dokumentā, pamatojoties uz to, ka tai bija aizliegts vēlreiz izvērtēt vecus faktus.

43 Šajā sakarā vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 12.–14. apsvērumā Padome noteica:

"(12) Pēc pagaidu pasākumu ieviešanas viens no ķīniešu ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, apgalvoja, ka tam pienācies TER [tirgus ekonomikas režīms]. Uzņēmums atkārtoti uzsvēra, ka Pagaidu regulas 25. apsvērumā norādītā grāmatvedības prakse, kuras dēļ pieciem ķīniešu ražotājiem eksportētājiem TER [tirgus ekonomikas režīms] tika atteikts (trim ražotājiem eksportētājiem tika atteikts vienīgi šā iemesla dēļ), nav pietiekami būtiska, lai mazinātu ticamību citādā ziņā patiešām pilnīgajiem grāmatvedības dokumentiem, un neietekmē dempinga starpības noteikšanu.

(13) Šajā sakarā tiek norādīts, ka pārbaudes apmeklējumā tika konstatēts, ka iepriekš minētā uzņēmuma grāmatvedības uzskaite ir pretrunā [*IAS* standartiem], konkrēti *IAS* standartam Nr. 1, un šo pārkāpumu nevarēja uzskatīt par nebūtisku. Netika iesniegti jauni pierādījumi, kas grozītu Pagaidu regulas 25. apsvērumā noteiktos secinājumus.

(14) Tā kā nav citu attiecīgu pamatotu piezīmju, ar šo apstiprina Pagaidu regulas 15.–28. apsvērumu."

44 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētajā regulā atteikums grozīt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanu, kas tiek darīts Pagaidu regulā, netika pamatots ar to, ka saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējo teikumu nav pieļauts vēlreiz izvērtēt vecus faktus, bet gan ar to, ka prasītājas grāmatvedība neatbilda *IAS* standartiem, un ar to, ka nebija jaunu pierādījumu, kas varētu ietekmēt šo vērtējumu. Līdz ar to šis atteikums tika veikts saskaņā ar šīs regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzētajiem kritērijiem pēc būtības.

45 Turpinājumā jāatzīst, ka no pārskatītajiem dokumentiem ar vispārēju galīgo informāciju un ar īpašu informāciju neizriet, ka Komisijas atteikums ieteikt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu prasītājai tika pamatots ar aizliegumu vēlreiz izvērtēt vecus faktus, jo Komisijas argumenti šajā jautājumā tikai un vienīgi attiecās uz prasītājas grāmatvedības neatbilstību *IAS* standartiem.

46 Kā to norāda pati prasītāja, vienīgais dokuments, kurā Komisija izklāsta, ka judikatūra jautājumā par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanu neļauj vēlreiz izvērtēt vecus faktus, ir Komisijas 2007. gada 4. aprīļa vēstule. Komisija šajā vēstulē cita starpā norāda:

"Savos 2007. gada 2. aprīļa komentāros Jūsu klients turpina atkārtot tos pašus argumentus, kuri jau tika minēti pirms galīgā dokumenta, attiecībā uz nepilnībām grāmatvedībā un to, vai tās atbilst *IAS* standartiem, bet, kā Jūs to labi zināt, judikatūra jautājumā par pieteikumu attiecībā uz uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu izvērtēšanu neļauj vēlreiz izvērtēt vecus faktus."

47 Kā tas izriet no šīs vēstules, Komisija atsaucās uz judikatūru, kura aizliedz vēlreiz izvērtēt vecus faktus, lai noraidītu argumentus, kurus prasītāja jau bija izvirzījusi pirms galīgās informācijas nosūtīšanas. Atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdotu jautājumu tiesas sēdē, Komisija — un to šajā jautājumā neapstrīdēja prasītāja — precizēja, ka šajos apsvērumos minētie argumenti bija ietverti 2006. gada 1. septembra vēstulē, kuru prasītāja nosūtīja, pirms tika sākotnēji noteikts uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statuss, kas notika 2006. gada 15. septembrī un tika īstenots Pagaidu regulā.

48 Tomēr ir jānorāda, ka Komisija 2007. gada 4. aprīļa vēstulē pamatoja savu atteikumu atzīt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu, balstoties uz to, ka prasītājas grāmatvedība, pārkāpjot *IAS* standartus, neievēroja uzkrāšanas principu grāmatvedībā, veica līdzsvarošanu un visus darījumus norādīja kopā, nevis atsevišķi. Komisija šajā sakarā norādīja, ka veiktās revīzijas nedeva pamatu nevienam komentāram šajos jautājumos. Pirmās instances tiesa piebilst, ka Komisija arī ir norādījusi, ka informācija par tērauda cenu neļāva vēlreiz izvērtēt prasītājas grāmatvedībā konstatētos trūkumus.

49 No visas šīs vēstules izriet, ka Komisijas komentārs par to, ka nav iespējams vēlreiz izvērtēt vecus faktus, ir būtisks, jo iestāde ir pamatojusi savu atteikumu ieteikt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu ar jautājuma, vai prasītāja izpildīja pēc būtības piemērojamos kritērijus, izvērtēšanu.

50 Līdz ar to jāatzīst, ka prasītājas apgalvojums, ka Komisija šajā gadījumā ir atsaukusies uz aizliegumu vēlreiz izvērtēt vecus faktus, neatbilst faktiskajai situācijai. Tā kā pirmais pamats šī iemesla dēļ nevar tikt atbalstīts, līdz ar to nav jēgas apspriest Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējā teikuma un iepriekš minētā sprieduma lietā *Nanjing Metalink*/Padome 44. punkta interpretāciju.

51 Turklāt ir jāprecizē — tas, ka prasītāja tiesas sēdē apšaubīja lēmuma pieņemšanas procesu, kura rezultātā tika pieņemts Komisijas priekšlikums, kā arī iestāžu vērtējumu par to, vai uzņēmums izpildīja Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzēto nosacījumu, nevar būt par autonomu atcelšanas pamatu, jo šāds pamats ir jauns un līdz ar to tas ir nepieņemams, kā to norādīja Padome un personas, kurām tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Kā to tiesas sēdē apstiprināja prasītāja, šie argumenti vienīgi papildina pirmā pamata ideju.

52 Papildus, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka Komisija nav izskaidrojusi, kāpēc tās secinājumi dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju nav pamatoti, jānorāda, ka saskaņā ar EKL 253. pantā paredzēto pienākumu galīgajā aktā ir jāsniedz vienīgi pamatojums attiecībā uz visiem elementiem — gan faktiem, gan tiesībām —, kuri ir būtiski šajā aktā sniegtajam vērtējumam. Pienākuma norādīt pamatojumu mērķis nav izskaidrot iestādes nostājas attīstību administratīvā procesa laikā un tādējādi tas nav paredzēts, lai pamatotu galīgajā aktā pieņemtā risinājuma neatbilstību pagaidu nostājai, kura ir izklāstīta šī procesa laikā ieinteresētajām personām nosūtītajos dokumentos, lai ļautu tām darīt zināmus savus apsvērumus (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-464/04 *Impala*/Komisija, Krājums, II-2289. lpp., 285. punkts). Šis pienākums līdz ar to neliek iestādei izskaidrot, kāpēc kādā noteiktā administratīvā procesa posmā pieņemtā nostāja it kā nebija pamatota.

53 Turklāt ir jānorāda, ka dokuments ar galīgo informāciju nav nelabvēlīgs akts vai akts, ar kuru tiek piešķirtas tiesības. Kā tas izriet no Pamatregulas 20. panta, šī dokumenta uzdevums ir administratīvā procesa laikā izklāstīt būtiskos faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem Komisija plāno iestādei ieteikt galīgos pasākumus, lai informētu visas ieinteresētās personas par plānotajām nostādnēm un šajā sakarā saņemtu to apsvērumus. Tā kā Komisijas izklāstītā nostāja var tikt mainīta, ņemot vērā

saņemtos apsvērumus, tā, kā to norāda Padome un Komisija, neapšaubāmi ir pagaidu saskaņā ar to, kas ir paredzēts Pamatregulas 20. panta 4. punkta pēdējā teikumā.

54 Tādējādi tas, ka apstrīdētās regulas pamatojumā nav izskaidrots, kāpēc 2007. gada 20. februāra dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju iekļautie secinājumi nav pamatoti, un tas — pieņemot, ka tas ir pierādīts —, ka Komisija šajā sakarā nav sniegusi izskaidrojumu, pats par sevi nevar radīt apstrīdētās regulas prettiesiskumu.

55 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu attiecībā uz tiesību uz aizstāvību un Pamatregulas 20. panta 5. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

56 Prasītāja norāda, ka no Pamatregulas 20. panta 4. un 5. punkta izriet, ka Komisijai ir jānosūta ieinteresētajām personām galīgā informācija par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem tā ir plānojusi iestādei ieteikt galīgos pasākumus desmit dienas, pirms Padomei tiek nosūtīts priekšlikums par galīgo pasākumu veikšanu, lai ļautu lietas dalībniekiem izteikt savus komentārus šajā īsajā termiņā un Komisijai ņemt tos vērā.

57 Taču Komisija esot nosūtījusi Padomei priekšlikumu par galīgo pasākumu veikšanu, pamatojoties uz pārskatīto galīgo informāciju, jau sešas dienas pēc tam, kad tā to bija nosūtījusi prasītājai, nesagaidot desmit dienu termiņu, kas ir noteikts Pamatregulas 20. panta 5. punktā, un četras dienas pirms prasītājai noteiktā datuma tās komentāru iesniegšanai.

58 Padome un personas, kurām tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam, apstrīd, ka būtu pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību. Pēc tam, kad Komisija nosūtīja pārskatītu dokumentu ar vispārēju galīgo informāciju, tā prasītājai esot noteikusi sešu dienu termiņu, kas pēc tam tika pagarināts līdz desmit dienām, lai tā iesniegtu savus apsvērumus. Līdz ar to Pamatregulas 20. panta 5. punktā paredzētais desmit dienu termiņš esot ticis ievērots. Padome turklāt apgalvo, ka kalendārs, saskaņā ar kuru Komisijas priekšlikums tiek nosūtīts Padomei, ir procesuāls jautājums, uz kuru neattiecas Pamatregulas 20. panta 5. punktā paredzētie noteikumi. Tādējādi Komisija neesot pārkāpusi procesuālu pienākumu.

59 Turklāt prasītāja neesot pierādījusi, ka Komisija nav izvērtējusi tās apsvērumus. Padome norāda, ka prasītājai esot bijusi dota iespēja izteikties par jautājumiem saistībā ar konstatētajām nepilnībām grāmatvedībā pārbaudes apmeklējumu laikā, un prasītāja arī izteicās par šiem jautājumiem. Padome ar Itālijas Republikas un sabiedrību, kas iestājušās lietā, atbalstu arī piebilst — tas, ka Komisijas priekšlikums tika nosūtīts, pirms bija izbeidzies termiņš prasītājas apsvērumu saņemšanai, nepierāda, ka minētie apsvērumi nebija ņemti vērā, jo Komisijai, ja tā to uzskata par vajadzīgu, ir tiesības mainīt priekšlikumu tikmēr, kamēr to nav pieņēmusi Padome.

60 Visbeidzot Padome, ko atbalsta Itālijas Republika un sabiedrības, kas iestājušās lietā, uzskata, ka prasītāja nav precizējusi argumentus, kurus tā būtu varējusi iesniegt un kurus Komisija nebija izvērtējusi. Sabiedrības, kas iestājušās lietā, precizē, ka prasītāja savā 2007. gada 2. aprīļa vēstulē vienīgi atkārto savus iepriekš minētos argumentus,

uz kuriem Komisija jau bija atbildējusi. Šīs sabiedrības tādējādi uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka priekšlikuma nosūtīšana Padomei pirms prasītājai noteiktā termiņa izbeigšanās ietekmēja tās tiesības aizstāvēties.

61 Komisija piebilst, ka prasītājai katrā ziņā bija iespēja izteikties attiecībā uz jautājumu par nepilnībām tās grāmatvedībā un pierādīt, ka tā bija izpildījusi Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzēto kritēriju. Tās apsvērumi tika izvērtēti un noraidīti Komisijas 2006. gada 15. septembra vēstulē, šis vērtējums vēlāk tika apstiprināts Pagaidu regulā un pēc tam pārņemts 2007. gada 4. aprīļa vēstulē, lai vēlreiz to apstiprinātu apstrīdētajā regulā.

62 Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, uzskata, ka 2007. gada 23. marta faksa, kurā prasītāja tiek informēta par to, ka Komisijas dienesti plāno Komisijas locekļu kolēģijai iesniegt citādāku priekšlikumu nekā 2007. gada 20. februāra vēstulē paredzēto, nosūtīšana nebija vajadzīga, jo Pamatregulas 20. panta 4. punkta beigās ir paredzēts pienākums informēt attiecīgās personas, ja pieņemtais lēmums pamatojas uz citiem faktiem un apsvērumiem nekā galīgajā informācijā minētajiem. Taču pārskatītajā dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītajā dokumentā ar īpašu informāciju neesot bijis iekļauts neviens jauns fakts vai apsvērums.

Pirmās instances tiesas vērtējums

63 Tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips ir Kopienu tiesību pamatprincips, saskaņā ar kuru uzņēmumiem, kuri iesaistīti izmeklēšanas procedūrā pirms antidem-

pinga regulas pieņemšanas, ir jābūt iespējām administratīvā procesa laikā izteikt savu nostāju par apgalvoto faktu un apstākļu esamību un būtiskumu (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 288. un 289. punkts un tajos minētā judikatūra).

64 Šīs prasības ir īstenotas Pamatregulas 20. pantā, kura 4. punktā ir paredzēts, ka galīgā informācija ir nosūtama rakstveidā. Saskaņā ar šo tiesību normu — ja galīgi pieņemtais lēmums balstās uz atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem nekā tiem, kas nosūtīti, izmantojot galīgo informāciju, "[šie pēdējie minētie fakti un apsvērumi] ir jādara zināmi pēc iespējas ātrāk". Pamatregulas 20. panta 5. punktā ir precizēts, ka "protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katrai atsevišķajai lietai, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, ņemot vērā lietas steidzamību".

65 Šajā lietā Padome apgalvo — tas, ka Komisija ir nosūtījusi Padomei priekšlikumu par galīgo pasākumu veikšanu, pirms ir izbeidzies Pamatregulas 20. panta 5. punktā noteiktais desmit dienu termiņš, nepārkāpj šo tiesību normu. Šajā sakarā ir jānorāda, ka no Pamatregulas 20. panta 4. punkta *expressis verbis* izriet, ka Komisijai ir jādara zināma ieinteresētajām personām galīgā informācija, vēlākais, vienu mēnesi pirms priekšlikuma par galīgo lēmumu nosūtīšanas Padomei. Lai arī Pamatregulas 20. panta 5. punktā nav precizēts, vai Komisijai ir jāsagaida, kad izbeidzas desmit dienu termiņš, lai Padomei nosūtītu savu priekšlikumu, šis noteikums, kas ir ietverts tūlīt aiz 4. punkta, nav interpretējams tādējādi, ka tas nav saskaņā ar 4. punktu. Līdz ar to ir jāuzskata, ka Komisijas priekšlikuma nosūtīšana Padomei, ko veica Komisija, nevar notikt pirms šajā normā noteiktā desmit dienu termiņa izbeigšanās (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā T-147/97 *Champion Stationery* u.c./Padome, *Recueil*, II-4137. lpp., 81.–83. punkts).

66 Turklāt šis risinājums ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka Komisija pirms priekšlikuma nosūtīšanas Padomei patiešām ņem vērā iespējamos ieinteresēto personu apsvērumus. Šajā sakarā Padomes arguments par to, ka Komisija var ņemt vērā šos apsvērumus, kad tā vēlāk izdara grozījumus savā priekšlikumā Padomei, nevar tikt atbalstīts. Jānorāda, ka EKL 250. panta 2. punktā Komisijai ir piešķirtas tiesības grozīt savu priekšlikumu Padomei, lai, ievērojot tās noteiktās Kopienu intereses, veicinātu viedokļu saskaņošanu vienas iestādes ietvaros vai, attiecīgā gadījumā, dažādās iestādēs, kas ir iesaistītas lēmuma pieņemšanas procesā (šajā sakarā skat. Tiesas 1994. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-280/93 Vācija/Padome, *Recueil*, I-4973. lpp., 36. punkts). Līdz ar to šo tiesību izmantošana nav atbilstoša, lai atbilstoši ņemtu vērā lietas dalībnieku iesniegtos apsvērumus.

67 Papildus, jāuzsver, ka ieinteresēto personu apsvērumi ievērojami var ietekmēt galīgā akta saturu. Tas vien, ka Padomē jau bija iesniegts priekšlikums par galīgo pasākumu veikšanu, pats par sevi var ietekmēt sekas, kuras varētu izrietēt no šiem apsvērumiem. Nevar izslēgt, ka iespēja Komisijai nosūtīt savu priekšlikumu Padomei pat pirms ieinteresēto personu apsvērumu saņemšanas nenodrošina, ka tie patiešām ir ņemti vērā.

68 Šajā lietā vispirms jākonstatē, ka — pretēji tam, ko apgalvo sabiedrības, kas iestājušās lietā, un Komisija, — Komisijai bija jāinformē attiecīgās personas par savu jauno nostāju, kas ir izklāstīta 2007. gada 23. marta pārskatītajā dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītajā dokumentā ar īpašu informāciju tiktāl, ciktāl tajos ir ietverts jauns vai atšķirīgs apsvērums Pamatregulas 20. panta 4. punkta nozīmē un saskaņā ar kuru informācija par tērauda importa cenu nebija tāda, lai mainītu sekas, kas jautājumā par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa piešķiršanu izrietēja no tā, ka prasītāja nebija ievērojusi *IAS* standartus.

69 Šajā sakarā jānorāda — tiktāl, ciktāl Pamatregulas 20. panta 4. punktā ir ietverta atsauce uz "atšķirīgiem faktiem un apsvērumiem", šajā normā nav iekļauta Komisijas tiesas sēdes apgalvotā tēze, saskaņā ar kuru tikai tas, ka tika grozīts faktu, kuri palika nemainīgi, vērtējums, neprasa informēt ieinteresētās personas. Ja būtisko faktu vērtējums notiek pirmo reizi, tas ir jādara zināms ieinteresētajām personām, lai tās šajā jautājumā var iesniegt savus apsvērumus.

70 Pirmās instances tiesa turpinājumā atzīmē, ka ir neapšaubāmi, ka pārskatītais dokuments ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītais dokuments ar īpašu informāciju prasītājai tika nosūtīts 2007. gada 23. martā, savukārt priekšlikums par galīgo pasākumu veikšanu Padomei tika nosūtīts 2007. gada 29. martā, tas ir, sešas dienas vēlāk. Līdz ar to ir jākonstatē, ka Komisija nebija izpildījusi Pamatregulas 20. panta 5. punkta prasības.

71 Tomēr Pamatregulas 20. panta 5. punktā paredzētā desmit dienu termiņa neievērošanas sekas var būt apstrīdētās regulas atcelšana tikai tad, ja pastāv iespēja, ka šī prettiesiskuma dēļ administratīvais process būtu varējis noslēgties ar citādu rezultātu, tādējādi tieši ietekmējot prasītājas tiesības uz aizstāvību (šajā sakarā skat. Tiesas 1980. gada 10. jūlija spriedumu lietā 30/78 *Distillers Company*/Komisija, *Recueil*, 2229. lpp., 26. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 331. punkts).

72 Šajā sakarā attiecībā uz jautājumu par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa noteikšanu no lietas materiāliem neizriet, ka 2007. gada 23. martā nosūtītais pārskatītais dokuments ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītais dokuments ar īpašu informāciju iekļāva jaunus faktus, kuri vēl nebija darīti zināmi prasītājai. Šajos dokumentos Komisija vienīgi informēja prasītāju par tās nodomu atgriezties pie tās sākotnējās nostājas un līdz ar to atstāt spēkā sākotnēji pieņemto lēmumu 2006. gada 15. septembrī, kas tika īstenots Pagaidu regulā.

73 Kā to ir norādījusi Komisija, prasītājai bija dota iespēja nosūtīt savus apsvērumus par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa sākotnējo noteikšanu (skat. iepriekš 9.–12. punktu). Prasītājas apsvērumi, ar kuriem cita starpā tika sniegta informācija par tērauda importa cenu, pat lika Komisijai plānot atgriezties pie uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusa sākotnējās noteikšanas. Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītājai administratīvā procesa sākotnējā posmā jau bija iespēja izteikt savu viedokli par vēlreiz iesniegto nostāju 2007. gada 23. marta pārskatītajā dokumentā ar vispārēju galīgo informāciju un pārskatītajā dokumentā ar īpašu informāciju.

74 Turklāt, kā to ir uzsvērusi Padome, prasītāja nav precizējusi argumentus, kurus tā būtu varējusi iesniegt konstatētā procesuālā pārkāpuma esamības gadījumā un kurus Komisija jau nebūtu bijusi izvērtējusi. Šajā sakarā jākonstatē, ka, neapspriežot argumentus par apgalvoto Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējā teikuma piemērošanu, no 2007. gada 2. aprīļa vēstules neizriet, ka prasītāja, atbildot uz Komisijas pieņemto nostāju, būtu iesniegusi jaunus argumentus. Prasītājas apsvērumi koncentrējās uz nozīmīgumu, kāds ir jāpiešķir konstatētajām nelikumībām grāmatvedībā, kā arī sekām, kurām būtu jāizriet no informācijas par tērauda importa cenu, proti, jautājumiem, par kuriem tā jau plaši bija izteikusi savu viedokli.

75 Šajā pašā vēstulē iekļautie apsvērumi par Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pēdējā teikuma un iepriekš minētā sprieduma lietā *Nanjing Metalink*/Padome piemērošanu katrā ziņā nebija tādi, kas ietekmētu apstrīdētās regulas saturu, jo, kā tas tika konstatēts, izvērtējot pirmo pamatu, atteikums piešķirt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikā, statusu bija pamatots ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas otrajā ievilkumā ietverto materiāltiesisko kritēriju piemērošanu (skat. iepriekš 48. un 49. punktu).

76 Līdz ar to ir jāatzīst, ka Pamatregulas 20. panta 5. punkta pārkāpums nebija tāds, kas ietekmētu apstrīdētās regulas saturu un līdz ar to prasītājas tiesības uz aizstāvību. Tādējādi šis pārkāpums nevar radīt apstrīdētās regulas prettiesiskumu un atcelšanu. Tāpēc otrais pamats ir noraidāms.

77 Līdz ar to visa prasība ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

78 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt saskaņā ar šī Reglamenta 87. panta 4. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

79 Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs un tā kā Padome un sabiedrības, kas iestājušās lietā, ir prasījušas piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, jāpiespriež prasītājai segt savus, kā arī atlīdzināt Padomei un sabiedrībām, kas iestājušās lietā, radušos tiesāšanās izdevumus. Komisija un Itālijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Padomei, *Vale Mill (Rochdale) Ltd*, *Pirola SpA* un *Colombo New Scal SpA* radušos tiesāšanās izdevumus;

3) Komisija un Itālijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Jaeger Meij Vadapalas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 29. janvārī.

Sekretārs — Priekšsēdētāja amata izpildītājs

E. Coulon — M. Jaeger